

Як тішить очі перший сніг,  
Безжурний, лагідний, мов сміх  
Дівчати перед шлюбом, —  
І як його ми любим!

Та як ненавидим, коли  
Струмки весняні відгули,  
І враз — мороз, і, як на гріх,  
Посеред квітня раптом — сніг.

А він такий же чистий,  
Незаймано-врочистий,  
І ніжний, і атласний,  
І лиш одне — невчасний.

---